

The Rise & Fall of the Kansas City Prophets — Remnant Radios

recension av Sam Storms

Källa: YouTube — Remnant Radio, “The Rise & Fall of the Kansas City Prophets | Reviewing Dr Sam Storms”

URL: <https://www.youtube.com/watch?v=ojy0CtsS0e8>

Längd: cirka 70 minuter

Värdar: Joshua Lewis och Michael Miller (Michael Rountree sjukfrånvarande denna gång)

Recenserad bok: Sam Storms, “The Rise and Fall of the Kansas City Prophets” (cirka 300 sidor)

Hämtad: 2026-05-12

Rapportnivå: 2 — kritisk analys

Språk: svenska; citat på originalspråk (engelska)

Översikt

Remnant Radio (Joshua Lewis och Michael Miller, normalt även Michael Rountree) recenserar Sam Storms bok om Kansas City-profeterna. Storms var Mike Bickles personliga vän under 35 år och en av IHOPKC:s mest ihärdiga försvarare “över 35 år”. Efter avslöjandena om Bickles dokumenterade sexuella övergrepp mot 17 kvinnor och flickor har Storms producerat denna bok som dels offentlig ursäkt, dels försök att gå igenom det profetiska arvet och sortera vad som varit fabrikat från vad som möjligen var verkligt. Recensionen är väl medveten om sin egen partiskhet: Lewis är vän med Storms och flaggar detta inledningsvis. Materialet är direkt relevant för Lars granskning av NAR-närliggande rörelser och för frågan om hur kontinuationism kan stå för andens gåvor utan att skydda missbrukare.

Sammanfattning

Tes

Recensionen bekräftar Storms genomgång av IHOPKC:s profetiska historia som en blandning av fabrikat, presumtiva ord och möjligen verkliga övernaturliga händelser — men

går längre än Storms i den teologiska bedömningen: Bob Jones och Paul Cain var sannolikt falska profeter (inte enbart felande tjänare), och Mike Bickle bör markeras och undvikas tills verklig ånger visar sig. Centralt hermeneutiskt argument: Deuteronomium 13 lär att även verkliga tecken kan komma från falska profeter, vilket gör karaktärs- och frukttestet avgörande snarare än tecken-och-under-testet.

Huvudlinjer

1. Recensenternas öppna partiskhet. Lewis flaggar att han betraktat Bickle som vän och fått månatliga donationer från honom under sin tid som församlingsplanterare; Sam Storms är hans personliga vän. Miller har egen erfarenhet av andligt missbruk efter sin tid på Upper Room. Båda är kontinuationister. De påpekar att detta gör dem nära materialet men inte opartiska — och att läsaren bör värdera deras omdöme med detta i åtanke.

2. Storms ursäkter och ärlighet. Storms apologi öppnar boken: “My own lack of discernment weighs heavily on my heart. I have no explanation for why I and so many others failed to see beyond the surface spirituality of his life.” Sju eller fler enskilda apologier följer i boken — till familjen, till dem som flyttade till Kansas City på hans rekommendation, till Bickles offer som litade på hans uthålliga försvar. Recensenterna hyllar detta som ovanligt ärligt i samtida karismatisk kontext, även om vissa apologier kanske går längre än vad Storms rimligen kunnat veta.

3. Storms ångrar Bob Jones-uttalandet. I en American Gospel-roundtable-diskussion anklagade Storms Justin Peters för förtal när Peters kallade Bob Jones djupt sexuellt omoralisk. Storms har nu offentligt återkallat det uttalandet: “I regret denying Bob Jones was sexually immoral”. Med Ron Caners nyligen publicerade vittnesmål om ytterligare ett offer från samma tidsperiod står det klart att Bobs övergrepp inte var ett {LEFT_Q}engångsfall{RIGHT_Q} utan ett mönster.

4. Storms skepsis mot specifika prophetic-historie-händelser. Recensenterna går igenom Storms egen lista över händelser han nu betraktar som tveksamma eller fabricerade. Bob Jones identifierings-metod (klämma i fingrarna för att avgöra någons andliga gåva): saknar bibliskt stöd. Bobs upprepade himmelsbesök: kvalitativt och kvantitativt avvikande från Paulus en gång i 2 Kor 12. Mötet med ängeln Dominus: avviker från hur änglar normalt uppträder bibliskt (avsaknad av fruktan, fall som döda). “Elected seed generation”-profetian om barn födda efter 1973 som skulle gå genom väggar och uppväcka hundratals döda: utan bibliskt prejudikat.

5. Det stora väckelseöftet som aldrig kom. Storms identifierar detta som det mest centrala misslyckandet. Bob Jones och andra profeterade en nationell andlig väckelse av aldrig tidigare skådad omfattning. Den kom aldrig. Människor uppmanades hänga kvar på dessa profetior, försummade familjeförsörjning, och hamnade i djup desillusion när inget hände. Miller noterar bittert: dessa profetior ledde inte till Kristus utan från Kristus, eftersom besvikelsen drev många till deconstruction.

6. Noel Alexander och Grand View-byggnaden. Bob Jones profeterade till sydafrikanen Noel Alexander (auto-transkriptet: "null") att hans tjänst skulle se hundratusentals frälsta — Storms och Alexander tvivlar på att detta skett. Grand View-egendomen i Missouri: flera personer oberoende av varandra profeterade att församlingen skulle få den specifika byggnaden. Den fick den aldrig. Recensenterna brottas med hur detta ska förstås — Miller lutar åt presumtiva profetior; Lewis ser något oförklarligt i den oberoende konfirmationen och spekulerar om demonisk eller missbrukad andlig kanal.

7. "Translation to heaven" i Cairo. Bickles påstådda himmelsbesök i Cairo, där han hävdade sig ha fått sitt apostoliska kall, sammanföll tidsmässigt med när han började grooma Tammy Woods när hon var fjorton. Storms: "I struggle to believe that the thrice holy God would not have called Bickle to repentance and suspended any call to ministry". Och: "I must withdraw my previous unqualified endorsement of his claim. I'm finding it increasingly difficult to believe any of the stories that Bickle has told."

8. Storms empiriskt verifierade händelser. Storms argumenterar att fyra händelser har "empirical" verifiering: (a) Bob Jones förutsade att en man i sena tjugotalet skulle komma till södra Kansas City och predika om förbön och väckelse — Bickle anlände 1982 och Jones kände igen honom på platsen. (b) En komet (1983 H1 IRAS-Araki-Alcock) som Jones profeterade om innan astronomer i Japan och England oberoende upptäckte den. (c) Tre månaders torka över Kansas City följt av regn precis 23 augusti 1983 som Jones förutspått. (d) Paul Cain förutspådde två jordbävningar i samband med sin Wimber-resa 1988 — Pasadena 5.0 på ankomstdagen, Armenien 6.9 + 5.8 på avresedagen (cirka 6 000 döda).

9. Deuteronomium 13 som hermeneutisk nyckel. Det centrala teologiska greppet hos recensenterna: även om "empiriskt verifierade" tecken är verkliga betyder det inte att profeten är från Gud. Mose förutsade explicit att falska profeter skulle göra tecken som inföll. Karaktärs- och frukttestet är det avgörande. På detta blir Miller (95 % säker) och Lewis (80 % säker) att Bob Jones, oavsett kometen, var falsk profet — och Paul Cain entydigt falsk eftersom hans liv var perversitet från början till slut, med grooming av unga män genom hans profetiska gåva.

10. Bickle som markerad-och-undvikt. Lewis går här längre än Storms. Storms vacklar om Bickles slutliga andliga status. Lewis argumenterar utifrån 1 Kor 5: en oomvänd person som lever i grov sexuell synd ska "markeras och undvikas". Bickle har inte uppvisat ånger eller självavslöjande. Han faller utanför the covenant community tills något ändras. Lewis modererar därefter: detta gäller ledarna som var medskyldiga, inte de offer eller församlingsmedlemmar som blev lurade (liksom Judas bland lärjungarna).

11. Karaktär över gåvor. Recensenterna avvisar cessationismens implicita argument från IHOP-skandalen (att de andliga gåvorna är diskrediterade). Deras motargument: 1 Kor-församlingen var rättstvister, celebritetsdyrkan, sexuell omoralisk — och Paulus säger ändå att de inte saknar någon andlig gåva. Gåvor och karaktär är inte samma sak. Den teologiska

principen blir: kämpa för karaktär över gåvor inom kontinuationismen, inte rygga tillbaka från gåvorna.

12. Lärdomar för förebyggande arbete. Lewis lyfter konkreta åtgärder: be för ledares helighet att eventuell dold synd ska avslöjas; bjuda in counselors med spiritual-abuse-expertis att utbilda hela församlingen i varningstecken och rapporteringsvägar; decentralisera diagnos och disciplin från ledar-toppen ned till hela kroppen ({LEFT_Q}white blood cells{RIGHT_Q}); aktivt utbildning av unga personer att identifiera grooming-mönster. Underliggande modell: skydda mot rovdjur genom kollektiv vaksamhet, inte individuell ledar-discernment.

Slutsats

Recensionen bekräftar bokens dokumentära värde men varnar för dess emotionella tyngd (Rountree begärde trigger-warning). Det centrala omdömet är att IHOPKC byggdes på en kosmologi där spekulativ profetia ersatte tydlig skriftundervisning, och att frukten av denna kosmologi var omfattande missbruk och desillusion. Recensenterna avvisar både den cessationistiska slutsatsen (att gåvorna är diskrediterade) och den karismatiska självförsvars-instinkten ("Gud kan använda onda människor") till förmån för en tredje position: gåvor utan karaktär är meningslösa; karaktär utan kyrkodisciplin är tomma ord; och kyrkodisciplin är hela gemenskapens ansvar, inte ledarnas privata domän.

Källor som åberopas i videon

Centralfigurer

- **Sam Storms** — Författaren till den recenserade boken. 35-årig nära vän till Bickle och försvarare av IHOPKC.
- **Mike Bickle** — IHOPKC:s grundare. Dokumenterad missbrukare av 17 kvinnor och flickor.
- **Bob Jones** — En av Kansas City-profeterna. Sexuella övergrepp mot minst tre kvinnor (varav en minderårig).
- **Paul Cain** — Den tredje stora KC-profeten (auto-transkriptet: "Paul Kaine"). Predator av unga män. Förutsade jordbävningar.
- **John Paul Jackson** — KC-närstående profet. Generellt välrenommerad av Storms men misslyckade healings-profetior.
- **Joshua Lewis** — Värld, Remnant Radio. Församlingsplanterare i Ada.
- **Michael Miller** — Co-värd, Remnant Radio. Tidigare på Upper Room.
- **Michael Rountree** — Normal co-värd, sjukfrånvarande denna gång.

Övriga namngivna personer

- **Tammy Woods** — Offer; övergreppen började när hon var fjorton.
- **Deborah Perkins** — Offer, har känt Bickle i 37 år.
- **Noel Alexander** — Sydafrikansk pastor (auto-transkriptet: "null Alexander"). Mottog profetia från Bob Jones om hundratusentals frälsta som aldrig inföll.

- **Chris Reed** — Höll Storms vid dörren när han ville konfrontera Bickle personligen.
- **Jack Deere** — Författare till “Surprised by the Voice of God” (1996); ögonvittne till Paul Cains jordbävnings-profetior; gav Cains-bedömningen att han aldrig kunde predika evangeliet.
- **John Wimber** — Vineyards grundare. Tog emot Cain 1988. Recensenterna betraktar honom som offer för KC-profeternas inflytande.
- **Justin Peters** — Cessationistisk kritiker. Kallade Bob Jones “deeply sexually immoral” i American Gospel-roundtable. Storms anklagade honom orättfärdigt för slander.
- **Michael Brown** — Karismatisk teolog. Deltagare i samma roundtable.
- **Jim Osman** — Deltagare i American Gospel-roundtable.
- **Blake Fyfe** — Värld för podcasten Wake Up and Win (auto-transkriptet: “Bla1 Fere”). Recenserade roundtablen kritiskt.
- **Francis Chan** — Närvarande vid Remnant Radios IHOP-filmning före avslöjandena.
- **Ron Caner** — Avslöjade ytterligare ett vittnesmål om Bob Jones-övergrepp.
- **Stephen Kosar** — Skeptisk kritiker av Storms torka-och-regn-påstående; hävdar att väderdata från flygplatsen motsäger det.
- **Steve Lambert** — Ögonvittne som Storms citerar för regnet 23 augusti 1983.
- **Howard Pitman** — Författare; bok som Storms anför som verifierande källa (utan vidare specifikation i recensionen).
- **Todd Bentley** — Florida Outpouring-ledare; Paul Cain endorsade honom — av recensenterna anförts som karaktärsindikation.
- **Misty Edwards** — IHOPKC:s mest kända lovsångsledare (inte fullt utvecklad i recensionen).

Organisationer och platser

- **IHOPKC (International House of Prayer Kansas City)** — Centralt diskussionsobjekt.
- **Bethel Church (Redding)** — Refererad som inflytandekanal för KC-prophetic-strömmen.
- **Upper Room (Dallas)** — Miller fick sparken därifrån; refererad i jämförelse.
- **Vineyard / John Wimber** — Tog emot Cain 1988; central kontaktpunkt mellan KC och bredare karismatik.
- **Kansas City Star** — Publicerade fotot 24 augusti 1983 som Storms anför.
- **National Climate Data Center** — Storms refererar för data om torkan 1983.
- **Wake Up and Win-podcast (Blake Fyfe)** — Refererad recension.
- **American Gospel Roundtable** — Den diskussion där Storms gjorde uttalandet han nu ångrar.

Bibelferenser

- **Apg 20:29 (auto-transkriptet säger Acts 21)** — Paulus om vargar som kommer in i hjorden.
- **2 Kor 12** — Paulus enda himmelsbesök; Storms standard för bedömning av Bob Jones påstådda upprepade besök.

- **Kol 2:18** — Citeras av Miller: “let no one disqualify you, insisting on asceticism and worship of angels, going on in detail about visions, puffed up without reason by his sensuous mind, not holding fast to the head”. Tillämpas på IHOP som helhet.
- **Jud** — Predikade av Miller nyligen; refererat som relevant.
- **5 Mos 13** — Centralt: även falska profeter kan göra verkliga tecken; karaktärs- och frukttestet är avgörande.
- **Jon** — Refererad för konditionell profetia (Nineve).
- **Rom 1** — Refererad av Joshua: “God gives them over to their depravity”.
- **1 Kor 5** — Underförstådd grund för Lewis position om att markera och undvika Bickle.
- **1 Kor 12–14** — Underförstådd: andens gåvor i en moraliskt urartad församling — princip om karaktär över gåvor.
- **Matt 26** — Underförstådd parallell: Judas som lärjungarnas exempel på dolt rov i hjorden.

Verk

- **Sam Storms, “The Rise and Fall of the Kansas City Prophets” (2025/2026)** — Den recenserade boken.
- **Jack Deere, “Surprised by the Voice of God” (1996)** — Klassisk kontinuationistisk redogörelse; inkluderar Paul Cain-historien.
- **“The Rise and Fall of Mars Hill” (podcast, Christianity Today, 2021)** — Refererad av Miller som hjälpmedel för egen process.

Analys (nivå 2 — kritisk bedömning)

Recensionen ligger nära Lars egna referensramar och förebilder (Remnant Radio nämns uttryckligen som en av dem; Sam Storms hör hemma i samma kontinuationist-evangelikala krets). Materialet är därför mindre konfrontationellt för Lars än vanligt; den primära analysuppgiften blir snarare att urskilja vad som är genuint väl underbyggt från vad som är slappare resonemang inom samma teologiska familj. Följande tio observationer:

1. Den hermeneutiska huvudtesen är stark

Recensenternas användning av 5 Mos 13 som tolkningsnyckel — även verkliga tecken vittnar inte automatiskt om sann profet — är den mest substantiella teologiska kärnan i programmet och fungerar väl. Den ger ett ramverk där man kan erkänna att kometen, torkan och jordbävningarna kan ha varit verkliga utan att därför godkänna profetens andliga auktoritet. Denna manöver är mer texttrogen än både Sam Storms inledande inställning (där det empiriskt verifierade tas som bevis för Guds verksamhet) och cessationistens reflexmässiga avvisande.

2. Recensenternas öppenhet om partiskhet är intellektuellt redbar — men har sina gränser

Lewis och Miller flaggar tydligt sin närhet till materialet. Det är ärligt. Men det gör också att de sällan kraftigt utmanar Storms substantiv. Där Storms vacklar (om Bickles slutliga

andliga status, om vad som ska göras med de empiriskt verifierade tecknen) utvecklar Lewis enstaka motargument men driver dem inte tillräckligt djupt. En mer kritisk recensent (Justin Peters, Blake Fyfe i den andra änden av spektrumet) skulle pressa hårdare på frågan varför Storms över huvud taget “empiriskt verifierar” ett orakel som visat sig vara omoraliskt — det blir nästan som om Storms vill hålla en ringbjälke under den profetiska tjänsten även när byggnaden rasat. Lewis kommentar “I told him to delay it” antyder att han kände denna spänning men inte utvecklar den.

3. Bristen på diskussion om institutionell ansvarsstruktur

Recensionens praktiska förslag är individcentrerade: be för ledares helighet, utbilda i varningstecken, prata med counselors. Detta är bra. Men det saknas djupare diskussion om institutionella strukturer som möjliggör spiritual abuse — auktoritetscentrering, undervisningsmonopol, bristande oberoende styrning, tystnadskultur. Wade Mullen (“Something's Not Right”, 2020), Diane Langberg (“Redeeming Power”, 2020), Scot McKnight och Laura Barringer ({LEFT_Q}A Church Called Tov{RIGHT_Q}, 2020) har mer utvecklade strukturella analyser. Recensionen rör vid detta men utvecklar det inte.

4. Frågan om Bickles {LEFT_Q}translation to heaven{RIGHT_Q} och samtidigheten med grooming

Det starkaste argumentet i hela recensionen är Sams iakttagelse att Bickles påstådda apostoliska kallelse-erfarenhet i Cairo sammanföll tidsmässigt med när han började grooma Tammy Woods. Detta är ett argument med stor moralisk-teologisk tyngd — det är svårt att tänka sig att den treenige Gud skulle ge en apostolisk kallelse till en person som samtidigt begår sexuella övergrepp mot en fjortonåring utan att kalla honom till ånger. Argumentet är inte logiskt vattentätt (Gud kan teoretiskt arbeta även genom syndare; Mose dödade en man, David tog Bat-Seba), men det har särskild tyngd för det specifika anspråket på apostolisk auktoritet. Recensenterna utvecklar detta argument med rätt skärpa.

5. Behandlingen av Paul Cain är substantiellt stark, men kan extrapoleras

Millers karakteristik av Cain som predator av unga män som använde profetisk gåva för grooming är den hårdast formulerade delen av programmet. Det förtjänar att flaggas att detta inte är nytt material — Jack Deere bekräftade redan i sin “Surprised by the Voice of God” (1996) att Cain inte kunde predika evangeliet, och senare publikationer från Mike Bickle själv 2005 (då Cains alkoholism och homosexualitet bekräftades offentligt) sade redan det mesta. Det nya är extrapolationen till en kategorial slutsats om grooming och systematisk perversitet genom hela tjänstetiden. Lars som NAR-kritiker kommer notera Cain–Bentley-kopplingen som en linje mellan KC-profeterna och senare excesser som Florida Outpouring.

6. Grand View-byggnads-prophecyn som hermeneutisk knut

Den intressantaste tolkningssvårigheten är fenomenet att flera oberoende personer kontaktade församlingen med {LEFT_Q}samma{RIGHT_Q} profetia om en specifik byggnad — som ändå aldrig kom. Lewis ser detta som svårförklarat utan supernatural input och

spekulerar om demoniskt inflytande som påverkat troende. Miller går åt annat håll: presumtivt välmenande projektion från personer som visste om byggnaden och var känslomässigt investerade. Båda läsningar är möjliga; den tredje, som ingen utvecklar, är att Holy Spirit-impulser kan vara genuina men feltolkade. Det vore en intressant fördjupning — frågan “vad är felaktig tolkning av genuin andlig impuls?” ligger nära Sam Storms egen bok “The Beginner's Guide to Spiritual Gifts” och Wayne Grudem's profetiologi (där NT-profetia är felbar mänsklig återgivning av Andens impulser).

7. Stephen Kosars empiriska invändning är öppen

Recensionen nämner att Stephen Kosar bestrider Storms regn-påstående med data från Kansas Citys flygplats — där det inte regnade 23 augusti 1983. Storms svar är att lokala mikroklimat kan ge regn på en plats medan en annan är torr. Båda kan ha rätt i sina specifika fakta, men recensenterna löser inte den empiriska tvisten. Detta är en lucka. För någon som vill driva profetkritiken på empiriska grunder är detta en svaghet i Storms argumentation; för någon som driver den hermeneutiska 5 Mos 13-argumentationen spelar det mindre roll (eftersom även om regnet kom på prick “bevisar” det inget om profetens auktoritet).

8. Pedagogisk informalitet riskerar att tona ned allvaret

Programmet är ett podcastformat och vissa partier är inte tillräckligt balanserade. Skratt kring “elected seed generation”-profetian (barn som ska gå genom väggar och uppväcka döda) är förståelig — det är absurt — men det kan landa illa hos läsare som fortfarande hör hemma i den miljön och har trott på dessa profetior. Recensenterna är medvetna om detta (“sorry, I hope I'm not being too mean here”), men de glider in i tonen ändå. Rountrees varning om trigger-warning är välplacerad och borde kanske ha kommit tidigare.

9. Frågan om kontinuationismens trovärdighet utvecklas — men inte färdigt

Lewis och Millers svar på cessationismens implicita argument (“IHOPKC är bevis för att gåvorna inte finns”) är 1 Kor-argumentet: en moraliskt urartad församling har ändå genuina andens gåvor. Det är ett gott bibliskt argument. Men det skulle behöva kompletteras med en mer detaljerad diskussion om hur kontinuationismen institutionellt kan skydda sig mot att producera nya Bickles, nya Cains. Wayne Grudem's profetiologi-bok (“The Gift of Prophecy in the New Testament and Today”, 1988/2000), Sam Storms egen bok (“A Practical Guide to the Power of the Spirit”, 2025?), och Craig Keeners verk om miraklen är resurser som inte används i recensionen — men kunde varit relevanta.

10. Auto-transkriptet är mycket trasigt med specifika fackord

Bland felhörningarna: “Lorl Radio” för Remnant Radio (videons egen kanaltitel!), “Bickl / Beckle / Pickle” för Bickle, “Paul Kaine” för Paul Cain, “null Alexander” för Noel Alexander, “Bla1 Fere” för Blake Fyfe, “Iraqi Alco” för IRAS–Araki–Alcock (kometen 1983 H1), “Bethl” för Bethel, “Roundry/Roundree” för Rountree, “Acts 21” för Apg 20:29, “oneticism” för asceticism. Vid citering måste passagerna verifieras mot ljudet — särskilt namn och bibelreferenser.

Källor för analysen

- **Wade Mullen, Something's Not Right: Decoding the Hidden Tactics of Abuse — and Freeing Yourself from Its Power (Tyndale, 2020).** Strukturell analys av spiritual abuse.
- **Diane Langberg, Redeeming Power: Understanding Authority and Abuse in the Church (Brazos, 2020).** Auktoritetsanalys ur traumaperspektiv.
- **Scot McKnight och Laura Barringer, A Church Called Tov: Forming a Goodness Culture That Resists Abuses of Power and Promotes Healing (Tyndale, 2020).** Strukturella förändringar.
- **Wayne Grudem, The Gift of Prophecy in the New Testament and Today (Crossway, 1988; rev. 2000).** Standardverk om NT-profeta inom kontinuationism; profeta som felbar mänsklig återgivning.
- **Jack Deere, Surprised by the Voice of God (Zondervan, 1996).** Förstahandsredogörelse om Cain och Kansas City-profeterna.
- **Sam Storms, The Beginner's Guide to Spiritual Gifts (Bethany House, 2002; rev. 2012).** Storms egen profetiologi före IHOP-fiaskot.
- **Craig S. Keener, Miracles: The Credibility of the New Testament Accounts (Baker, 2011; 2 vol.).** Akademisk standard om mirakel.
- **IRAS–Araki–Alcock-kometen (C/1983 H1)** Astronomiska data: upptäckt 25 april 1983; passade närmast jorden 11 maj 1983; tredje närmaste komet-passage känd i modern tid.
- **Christianity Today, podcast The Rise and Fall of Mars Hill (Mike Cosper, 2021).** Strukturparallell till IHOPKC-analysen.

Anmärkning om transkriptet

Transkriptet är YouTube's auto-genererade och har genomgående felhörningar — särskilt på egennamn (Bickle, Cain, Rountree, Fyfe), bibelreferenser och fackord. De har lämnats orättade i citaten i denna rapport. Vid noggrann citering bör passagera dubbelkollas mot ljudet.